

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

1.Bhar.100/2023/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2023. év június hó 20. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csalás büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 27.Bf.10.293/2022/21. számú ítéletét Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részéből az előkészítő ülés feltüntetését mellőző rendelkezését 2022. február 24. napjával kiegészíti.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2022. év május hó 17. napján kihirdetett 22.B.20.060/2021/46. számú ítéletével

[2] Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként folytatólagosan elkövetett a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntettében. Ezért őt 2 év végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte és a próbaidő tartamára elrendelte pártfogó felügyeletét. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról börtön fokozatban rendelkezett és felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmadának kitöltését követő napban határozta meg;

[3] Terhelt2 II. r. vádlottat az ellene társtettesként folytatólagosan elkövetett Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntettének vádja alól felmentette.

[4] Rendelkezett a polgári jogi igényről, az eljárási illetékről és a bűnügyi költség viseléséről.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész megalapozatlanságra alapítottan Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében, Terhelt1 I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, továbbá a védő a bűnügyi költség egy részének viselése alóli mentesítés céljából is jelentett be fellebbezést.

[6] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. év január hó 24. napján meghozott 27.Bf.10.293/2022/21. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

[7] Terhelt1 I. r. vádlott bűncselekménye minősítésénél alkalmazott törvényhelynél mellőzte a Btk. 373. § (2) bekezdésnél a b) pont feltüntetését. Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztését 1 év 6 hónapra, a próbaidő tartamát 2 évre mérsékelte.

[8] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés bc) alpontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében. Ezért őt 2 év 8 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmadának kitöltését követő napban határozta meg.

[9] Terhelt1 I. r. a vádlott illetékfizetési kötelezettségének módját pontosította.

[10] Az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült bűnügyi költségből kötelezte Terhelt2 II. r. vádlottat 7.200,- forint bűnügyi költség az államnak való megfizetésére, és a bűnügyi költség állam általi viselésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[11] Feltüntette Terhelt1 I. r. vádlott születési nevét, pontosította tartózkodási helyének és Terhelt2 II. r. vádlott tényleges tartózkodási helyének adatait.

[12] Az elsőfokú ítélet bevezető részéből mellőzte a 2022. február 25. napján tartott előkészítő ülés feltüntetését.

[13] Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

[14] A másodfokú eljárásban felmerült 18.000,- forint bűnügyi költség állam részére történő megfizetésére kötelezte Terhelt1 I. r. vádlottat

[15] A másodfokú ítélet kihirdetésekor az ügyész a jognyilatkozat megtételére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd 2023. év január hó 25. napján az ítéletet Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

[16] Terhelt2 II. r. vádlott és védője az ítélettel szemben felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[17] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2022. május 17. napján kihirdetett ítélt a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 27.Bf.10.293/2022/21. számú ítéletében írt változtatásokkal 2023. év január hó 24. napján jogerőre emelkedett.

[18] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2023. év március hó 30. napján kelt Bf.157/2023/3. számú átiratában a Terhelt2 II. r. vádlott és védője joghatályos fellebbezését nem találta alaposnak, elbírálását a Be. 621. § (2) bekezdése értelmében tanácsulésen látta indokoltnak.

[19] Előadta, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le eljárását. Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. terhelt ellen – bár cselekvőségük összefügg – külön vádiratok alapján indult ügyben az elsőfokú bíróság az előkészítő üléseket követően, 2022. év február hó 25. napján Terhelt1 I. r. vádlottat érintően tárgyalást is tartott, s ekkor az előtte Terhelt2 ellen 22.B.20.517/2021. számon folyamatban lévő ügyet a 22.B.20.060/2021/36-I. számú végzésével jelen ügghöz egyesítette.

[20] Az egyesített ügyekben ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a sértettet már mindkét vádlott jelenlétében hallgatta meg, tényállását azonban részben megalapozatlanul állapította meg, mert nem vont minden bizonyítékot értékelési körébe, s téves jogkövetkeztetést vont le, amikor úgy ítélte meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlottnak nem Terhelt2 II. r. vádlott, hanem név2 volt a társa.

[21] Észrevételezte a fellebbviteli főügyészség, hogy ezen megállapításnak a felmentés jogcíme ellentmond, mert a kerületi bíróság érveléséből az tűnik ki, hogy a felmentés oka, hogy nem Terhelt2 követte el a bűncselekményt.

[22] Kifejtette továbbá, hogy a másodfokú bíróság ugyancsak megtartotta a perrendi szabályokat, s az ügyészi indítványnak helyt adva tárgyalást tűzött ki, melyen ismertette Terhelt2 II. r. vádlottat érintő releváns adatokat az ellene más bíróság előtt folyamatban volt eljárásokból.

[23] A másodfokú bíróság a történeti tényállását a Be. 593. § (1) bekezdés a) és c) pontjainak megfelelően egészítette ki, pontosította, s tette megalapozottá. Ezen túlmenően helyesen ismertette a módosított vádbeli tényállást, Terhelt2 II. r. terhelt előéleti adatait, ugyanakkor az 5. oldal (22) bekezdés utolsó mondatának mellőzését indítványozta.

[24] Előadta, hogy indoklási kötelezettségének eleget tett a törvényszék. Helyesen mutatott rá arra, hogy az elkövetés jellegéből adódóan jelentősége van annak, hogy Terhelt2 sorozatosan követ el csalási cselekményeket – nem egyszer magát más néven bemutatva. Ugyancsak nem volt figyelmen kívül hagyható a két vádlott közötti kapcsolat jellege és tartama, ezen kívül Terhelt1 I. r. vádlottnak a Terhelt2 II. r. vádlottat következetesen terhelő vallomása az utalási adatokon és telefonszámokon kívül. A másodfokú bíróság érvelése a logika szabályainak megfelelt.

[25] Az ügyészi álláspont szerint a megalapozottá tett tényállásból okszerűen vont következtetést a törvényszék Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségére is, cselekményét törvényesen minősítette. A kiszabott büntetés igazodik az elkövetés körülményeihez, a cselekmény tárgyi súlyához, a büntetés kiszabása során irányadó körülményekhez.

[26] A járulékos kérdésekben hozott rendelkezéseket az ügyész törvényesek tartotta. Ugyanakkor észrevételezte, hogy az elsőfokú ítéletben a 2021. február 24-i előkészítő ülés időpontjának feltüntetése is szükségtelen volt.

[27] Mindezek alapján Be. 618. § (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 623. § alapján a Fővárosi Törvényszék 27.Bf.10.293/2022/21. számú ítéletét hagyja helyben.

[28] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, a másodfokú bíróság azt a Be. 592. § (2) bekezdésében rögzítettekhez képest valójában az elsőfokú ítélet felülmérlegelésével hozta meg, úgy, hogy a Be. 592. § (2) bekezdésében rögzített megalapozatlansági okok kiküszöbölésére érdemben nem hivatkozott, egyebekben a másodfokú bíróság egyes tényekből Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségét megalapozó más ténykerek helytelenül következtetett. A másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott vallomásai tekintetében utalt annak önellentmondásaira és azon tartalmaira, amelyek a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem voltak elfogadhatóak, ugyanakkor Terhelt1 I. r. vádlott vallomásának Terhelt2 II. r. vádlottat terhelő tartalmát aggály

nélkül elfogadta úgy, hogy azt érdemben alátámasztó más bizonyítékra nem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezzel részben figyelmen kívül hagyta Terhelt1 I. r. vádlott vallomásainak részbeni hiteltelenségét, illetőleg azt kizárólag abban a körben vette figyelembe, amely körben az a terhére volt értékelhető, de nem vette figyelembe abban a körben, amely Terhelt2 II. r. vádlott javára szolgált, ezért a másodfokú ítéletben megállapított tényállás a védő álláspontja szerint megalapozatlan.

[29] Mindezek alapján elsődlegesen indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a Be. 619. § (1) bekezdés II. fordulata alapján állapítsa meg, hogy a másodfokú bíróság ítélete Terhelt2

II. r. vádlott tekintetében meghozott ellentétes döntés kapcsán megalapozatlan, azt változtassa meg és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással egyező tényállás megállapításával Terhelt2 II. r. vádlottat bizonyítottság hiányában mentse fel. Felmentés és esetleges hatályon kívül helyezés hiányában a védelem által korábban a büntetéskiszabás körében előadottakra figyelemmel enyhítse Terhelt2 II. r. vádlott büntetését.

[30] Terhelt2 II. r. vádlott és védője felmentést célzó fellebbezése nem alapos.

[31] Az ítéltábla elsőként a Kúria Bhar.III.111/2019/8. számú végzésének, majd legutóbb a BH2021.68. számú eseti döntésének iránymutatására figyelemmel azt vizsgálta meg, hogy a bejelentett fellebbezések alapján van-e helye a harmadfokú eljárásnak, ugyanis a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésre kizárólag a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén van lehetőség.

[32] A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett. Jelen esetben a Fővárosi Törvényszék – a kerületi bíróság felmentő ítéletével szemben – Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntetében és vele szemben büntetést szabott ki, amely tény a másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét kétségekívül megnyitotta.

[33] A Be. 615. § (3)-(5) bekezdése meghatározza a másodfellebbezéssel támadható másodfokú ítéleti rendelkezések körét, így joghatályos csak az a fellebbezés lehet, amely valóban megnyílt fellebbezési jog esetén, a másodfokú ítélet másodfellebbezéssel támadható részét, illetve rendelkezését kifogásolja.

[34] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve a hivatkozott törvényhely b) pontja szerint kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, vagy részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

[35] Amint azt a Kúria a hivatkozott végzésében és a legutóbbi eseti döntésében is leírta, az eltérő rendelkezés, mint törvényes fellebbezési ok rendeltetése nyilvánvalóan az, hogy lehetőség nyíljon az eltérést eldöntő új eljárási fokra. A hatályos Be. ehhez, a korábbi eljárási törvényben is meglévő feltételhez hozzárendelte, hogy nem önmagában az eltérés, ellentét (objektíve), hanem annak fájjalása, sérelmezése (szubjektíve) adja ki együtt a harmadfokú eljárás megnyitását.

[36] A másodfokú ítélet ellen a Terhelt2 II. r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[37] Mindez azt jelenti, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és a) pontjának ab) alpontja, valamint b) pontja értelmében a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, a másodfokú ítéletnek azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, továbbá az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül.

[38] Ennek során megállapította, hogy az eljárt bíróságok az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartották, nem vétettek olyan eljárási szabálysértést, ami a Be. 625. § (1) és (2) bekezdése alapján az első-, illetve másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[39] A felülbírálat ezt követő szempontja, hogy a másodfokú ítélet tényállásának a másodfellebbezéssel érintett része megalapozott-e, ugyanis a Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[40] A megalapozottság ismérve, hogy a tényállás az elbírálás szempontjából lényeges tény vonatkozásában valóságghű legyen, valamennyi lényeges tényre kiterjedő bizonyításfelvétel eredményeként minden olyan lényeges tényt tartalmazzon, aminek következménye a bíróság rendelkezése, ennél fogva felderített, iratszerű, hiánytalan és okszerű.

[41] A tényállás hiányossága esetén a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételének van helye, az iratellenesség pedig – értelemszerűen, mibenlétéből fakadóan – az iratok tartalma alapján orvosolható. A részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének nincs mennyiségi korlátja, bármilyen nagy terjedelmű is a megalapozatlanság, az iratok tartalma

alapján, helyes ténybeli következtetés útján vagy bizonyítás felvételével kiküszöbölhető (EBH 2018. B.8.).

[42] A védő másodlagos indítványára figyelemmel rögzíti az ítéltábla, hogy a hatályos büntetőeljárás törvény csak a teljes – a másodfokú eljárásban helyre nem hozható – megalapozatlanság okából engedi meg a hatályon kívül helyezést, míg az ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölését a másodfokú bíróság kategorikus – mérlegelést nem tűró – kötelezettségévé teszi. A részleges megalapozatlanság ezért hatályon kívül helyezés alapjául nem szolgálhat (EBH 2019. B.9.).

[43] A hivatkozott kúriai határozatokkal összhangban az ítéltábla az ÍH 2019.111. számú eseti döntésében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete akkor tekinthető teljes egészében felderítetlennek, ha az elsőfokon eljáró bíróság a vádban rögzített cselekményre, illetve az előterjesztett bizonyítási indítványokra is figyelemmel egyáltalán nem tisztázza a tényállást, vagyis azt a magatartást vagy mulasztást, illetve azokat az adatokat, tényeket, körülményeket, amelyek alapján állást lehet foglalni a terhelt(ek) büntetőjogi felelősségének kérdésében. Abban az esetben azonban, ha a hiányosságok a tényállásnak csak egy részét érintik, így a tényállás nem rögzíti valamennyi, a büntetőjogi felelősség eldöntésének szempontjából releváns körülményt, vagy a megállapított tényállás hiányossága részbeni felderítetlenségre vezethető vissza amiatt, mert a megalapozott tényállás szempontjából hiányzó elemekhez a szükséges bizonyítást nem vette fel az elsőfokú bíróság, vagy nem végezte el teljeskörűen a tényállás tisztázásához szükséges valamennyi bizonyítást, illetve – az ügyiratok tartalma ellenére – a szükséges adatokat nem rögzítette, az ítélete csak részben megalapozatlan. Ekkor azonban a Be. 593. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjában rögzítettek szerint a másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanságot köteles kiküszöbölni.

[44] Jelen esetben a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság, a fentebb részletezett iránymutatásoknak megfelelően járt el, amikor az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát észlelve nem helyezte hatályon kívül a kerületi bíróság ügydöntő határozatát, hanem az ítélete [23] bekezdésében hiánytalanul megjelölt megalapozatlansági okokat

Terhelt1

I. r. vádlottra a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján kiküszöbölte, míg Terhelt2 II. r. vádlott esetében a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés és az ügyészség által indítványozott bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapításával az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét állapította meg.

[45] Okszerűen járt el a másodfokú bíróság mikor a megalapozatlanság megszüntetése érdekében tárgyalás tartását tartott, melyen széleskörű okirati bizonyítást vette fel.

[46] A törvényszék elsőként példaértékű részletességgel és pontossággal egészítette ki a tényállásban csak hivatkozott, de pontosan meg nem jelölt banki átutalásokat, melyeket magánfél1 sértett végzett Terhelt1 I. r. vádlott számlájára. Majd a közérthetőséget messzemenőig szolgáló módon egységes szöveggént rögzítette az általa megállapított tényállást a másodfokú ítélet [29]-[32] bekezdéseiben, melyet a határozata későbbi részében kifejtett helytálló érvek mentén helyesen állapított meg.

[47] Az ellentétes döntések vonatkozásában az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság által módosított és a harmadfokú eljárásban is irányadó tényállás nem szenved megalapozatlansági hibában, az ügy elbírálása szempontjából releváns tényeket tartalmazza, iratszerű és Terhelt2 II. r. vádlott személyével és cselekvőségével kapcsolatos ténykövetkeztetések is logikailag alátámasztottak. A harmadfokú bíróság a védő másodfellebbezésének írásbeli indoklásában foglaltakra külön kiemeli, hogy a törvényszék ítéletének [37]-[52] bekezdéseiben részletesen bemutatta azt a gondolatmenetet, melynek folytán Terhelt1 I. r. vádlott – másodfokú bíróság által elismerten sem teljesen következetes vallomásából – vallomásainak változásában, illetve azon konstans eleméből, hogy a cselekmény elkövetésében Terhelt2 II. r. vádlott vett részt, mely további bizonyítékok – különösen magánfél1 felismerése – alapján tényállását megállapította. Az ebben bemutatott logikai lánc zárt, olyan bizonyíték az eljárásban nem merült fel, mely a bizonyítékok ezen zárt körét megtörné.

[48] A másodfokú bíróság a bizonyítékok felülmérlegelésének hibájába sem esett. A BH.2022.315. eseti döntés értelmében másodfokú bíróság eljárása nem szorítkozhat csupán az indokolás formális meglétének ellenőrzésére, annak - a felülmérlegelés tilalmát nem sértve - a tartalmi ellenőrzésére is köteles. Az e körben feltárt logikátlanság és iratellenesség az indokolás formális megléte mellett is vezethet annak tartalmi hiányának megállapításához, miként azt a másodfokú bíróság észlelte Terhelt1 I. r. vádlott vallomásának értékelése körében, hogy az annak Terhelt2 II. r. vádlottra vonatkozó részét nem értékelte és vetette össze az ügyben rendelkezésre álló valamennyi további bizonyítékkal. Ezt a feladatot a másodfokú bíróság jogszerűen és teljeskörűen végezte el az általa felvett bizonyításra is figyelemmel.

[49] A másodfokú bíróság által az ítélezése alapjául elfogadott tényállás tehát megalapozott, ezért az a Be. 619. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

[50] Ugyanakkor a harmadfokú bíróság – a fellebbviteli főügyészhez hasonlóan – észlelte, hogy a törvényszék a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja értelmében rögzítendő személyi körülmények és előéleti adatok körében, a [22] bekezdés második bekezdésében – vélhetőleg szerkesztési hiba folytán –, későbbi megállapításaival is ellentétesen rögzítette, hogy Nagykanizsai Járásbíróság 7.B.25/2016/12. számú ítélete nem eredményezte Terhelt2 II. r. vádlott büntetett előéletét, ezért azt az ítéltábla mellőzte.

[51] Az első- és másodfokú bíróság bűnösség kérdésében eltérő álláspontja következtében a harmadfokú bíróság által eldöntendő kérdés, hogy a másodfokú eljárásban megalapozottá tett tényállásból következik-e Terhelt2 II. r. vádlott büntetőjogi felelőssége.

[52] A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a megalapozott tényállásból a törvényszék kifogástalan érveléssel vont következtetést Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségére. A Fővárosi Törvényszék ítéletének érdemi indokolásában – a kerületi bírósággal ellentétben – minden részletre kiterjedően, a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott mérlegelési tevékenységéről, indokolási kötelezettségének minden tekintetben eleget tett. Az ítélete indokolásából – a fentebb bemutatottak szerint is – egyértelműen nyomon követhető, hogy melyek voltak azok a tényezők, amelyeket irányadónak tekintett.

[53] Terhelt2 II. r. vádlott cselekményének jogi minősítése törvényes, megfelel az anyagi jogi szabályoknak. Kiegészítést csak néhány törvényhely felhívásában igényel. Kár a Btk. 459. § (6) bekezdés b) pontja értelmében nagyobb, az elkövetés a Btk. 489. § (1) bekezdés 28. pontja értelmében üzletszerű és a Btk. 6. § (2) bekezdése alapján folytatólagos; a társtetteség megállapítására a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján volt mód.

[54] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék hiánytalanul és a büntetiskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba Terhelt2 II. r. terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, melynek során – az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában írtakra is figyelemmel – helyesen tulajdonított kiemelt jelentőséget a cselekmények elkövetése óta eltelt időmúlásnak, valamint a vádlottal szemben kibocsátott elfogatóparancsnak.

[55] A másodfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a középértéket megközelítő szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A szabadságvesztések tartamával a harmadfokú bíróság egyetértett, azt a vádlottnak a cselekményekben betöltött szerepével, mind az előéletével összeegyeztethetőnek találta. Az elsőfokú ítéletben rögzített törvényi hivatkozásokon túl az ítéltábla a szabadságvesztés-büntetés törvényhelyeként még feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját és a Btk. 34. § I. fordulát is

[56] A szabadságvesztés büntetés börtön fokozata, továbbá a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés is törvényes, a másodfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak. A börtön fokozat vonatkozásában az ítéltábla még feltünteti a Btk. 35. § (1) bekezdés II. fordulát is.

[57] Törvényesen járt el a másodfokú bíróság mikor Terhelt2 II. r. vádlottat a szabadságvesztés büntetés mellett a közügyek gyakorlásától eltiltotta, annak jogszabályi megjelölése is helyes, azt az ítéltábla a Btk. 33. § (2) bekezdésével egészíti ki.

[58] A törvényszék akkor is helyesen járt el, amikor a haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélt vádlott esetében megindokolta, hogy miért nem ítélte pénzbüntetésre is. Okfejtésével az ítéltábla maradéktalanul egyetértett.

[59] A harmadokú bíróság osztotta a felelviteli főügyészség azon nézetét, hogy a 2022. február 24. napján tartott előkészítő ülés feltüntetése is indokolatlan az elsőfokú ítélet bevezető részében, ezért a harmadokú bíróság a másodfokú bíróság e körben tett mellőzését kiegészítette ezen határnappal is, figyelemmel arra, hogy a Be. 561. § (1) bekezdése értelmében csak a tárgyalási napokat kell feltüntetni.

[60] A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[61] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 621. § (2) bekezdésében írt tanácsulésen, a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[62] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 458. § (3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2023. év június hó 20. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Katona Rita s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 27.Bf.10.293/2022/21. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadokú bíróság 1.Bhar.100/2023/7. számú végzése folytán Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában 2023. év június hó 20. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év június hó 20. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke